

Quick-scan natuuronderzoek

Natuurtoets voor de bestemmingsplanwijziging ten behoeve van de aanleg van een paardenbak en de woon- bosbestemming op het terrein van het Bureau Maatschappelijke Ondersteuning (BMO) aan de Meervelderweg 26 te 3888 NK Uddel.

**Meervelderweg 26
3888 NK Uddel**

Quick-scan natuuronderzoek

Meervelderweg 26 te 3888 NK Uddel

Een inventarisatie van beschermde flora en fauna

Opdrachtgever:

Bureau Maatschappelijke Ondersteuning (BMO)
Meervelderweg 26
3888 NK Uddel
Contactpersoon:
Mevr. N. Drost 06-51580562

Onderzoek:

Bureau Poortvliet & Partners bnt &
Ecologisch Adviesbureau Mulder
Postbus 16
7360 AA Beekbergen
055-5062981
info@poortvlietenpartners.nl

Beekbergen: 20 oktober 2008
Projectnummer: lu-25509.08

Inhoud

1. Inleiding

2. Wetgeving

2.1 Soortbescherming

2.1.1. Flora- en faunawet

2.2 Gebiedsbescherming

2.2.1. Natuurbeschermingswet

2.2.2. Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

2.3 Boswet

3. Consequenties voor het plangebied

3.1 Flora- en faunawet

3.2 Natuurbeschermingswet 1998

3.3 Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

3.4 Boswet

4. Conclusies

5. Aanbevelingen

1. Inleiding

Aan de Meervelderweg 26 te 3888 NK Uddel, gelegen in kilometerhok met Amersfoortcoördinaten 181/471, runnen Klaas en Nicolette Drost het Bureau Maatschappelijke ondersteuning. Dit bureau verleent ondersteuning aan mensen met een zorgvraag; vooral mensen met een indicatie autisme of PDD-NOS. Op deze locatie is een project 'Landbouw en zorg' voorzien. Het gaat om een dagbestedingsproject annex zorgboerderij. Hierbij bestaat de wens in het woonerfdeel een bestaande schuur op termijn aan te passen.

Grootste prioriteit is de wens om een paardenbak met een maat van 20.00 x 60.00 m in het bosgedeelte direct nabij het woonerf te realiseren.

Hiervoor is een bestemmingsplanwijziging nodig (van alleen 'wonen' naar 'met maatschappelijk karakter') en dienen problemen met de natuurwetgeving te worden voorkomen.

In verband met de voorgenomen ingrepen is besloten tot het late verrichten van een quickscan naar de huidige natuurwaarden en mogelijke conflicten met wettelijke regels op het gebied van natuur.

Ruimtelijke ingrepen vergen ten eerste toetsing aan de *Flora- en faunawet* (soortbescherming) en daarnaast is in voorkomende gevallen een voortoets t.b.v. de *Natuurbeschermingswet* (Natura 2000-gebied) en toetsing t.b.v. de *Ecologische hoofdstructuur* (gebiedsbescherming) gewenst.

Locatie in de context

2 Wetgeving

2.1 Soortbescherming

2.1.1 Flora- en faunawet

Door de in april 2002 in werking getreden Flora- en faunawet is de verplichting ontstaan om ruimtelijke plannen aan deze wet te toetsen. Het doel van de wet is om in het wild levende planten en dieren te beschermen. Voor dit project zijn de volgende artikelen van de wet relevant:

- Artikel 2 legt een zorgplicht op. Dat houdt in dat ingrepen zodanig worden uitgevoerd dat de beïnvloeding van de in het wild levende soorten planten en dieren minimaal is.
- Artikel 8 verbiedt het plukken, verzamelen, afsnijden, uitsteken, vernielen, beschadigen, ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen van beschermde inheemse planten.
- Artikel 9 verbiedt het doden, verwonden, vangen, bemachtigen of met het oog daarop opsporen van beschermde inheemse dieren.
- Artikel 10 verbiedt het verontrusten van beschermde dieren.
- Artikel 11 verbiedt het beschadigen, vernielen, uithalen, wegnemen of verstoren van nesten of holen van beschermde inheemse dieren.
- Artikel 75 biedt de mogelijkheid ontheffing aan te vragen van de verbodsbepalingen.

Een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) omtrent artikel 75 is gepubliceerd in het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden 501 op 19 oktober 2004 en is op 23 februari 2005 van kracht geworden. Dit houdt in dat de Flora- en faunawet meer mogelijkheden biedt voor het verkrijgen van vrijstellingen, mits aan voorwaarden wordt voldaan. In de nieuwe opzet van de Flora- en faunawet zijn beschermde soorten onderverdeeld in drie tabellen, elk met hun eigen beschermingsregime, en worden vogels apart behandeld.

De volgende drie beschermingsregimes worden onderscheiden:

Categorie 1:

Hieronder vallen de zogenaamde tabel 1-soorten. Dit betreft een aantal beschermde, maar algemene soorten in Nederland, waarvan de gunstige staat van instandhouding niet in het geding is. Voor deze soorten geldt op voorhand een vrijstelling, mits bij ingrepen sprake is van een bestendig beheer en onderhoud of bestendig gebruik of ruimtelijke ontwikkelingen. Als hier niet aan voldaan is, moet er een ontheffingsaanvraag worden gedaan, waarbij getoetst wordt volgens het criterium 'doet geen afbreuk aan de gunstige staat van instandhouding van de soort' (de zgn. lichte toets).

Categorie 2:

Hieronder vallen de zgn. tabel 2-soorten: beschermde soorten waarvoor niet op voorhand vrijstelling wordt verleend, maar waarvoor eerst een gedragscode moet worden opgesteld. Deze gedragscode wordt door de sector of de ondernemer opgesteld, en door de minister van LNV getoetst. Totdat deze gedragscode is goedgekeurd zal voor soorten uit deze categorie ontheffing aangevraagd moeten worden.

Categorie 3:

Hieronder vallen de zgn. tabel 3-soorten. Dit zijn soorten die vermeld zijn in bijlage 1 van bovengenoemde AMvB, alsmede soorten die voorkomen in bijlage IV van de Habitatrichtlijn en die daardoor een strikte bescherming genieten. Vleermuizen vallen geheel in deze categorie. Van deze soortgroep zijn met name de vaste rust- en verblijfplaatsen en de vliegroutes beschermd. Een ontheffingsaanvraag voor de onder deze categorie vallende soorten wordt getoetst aan drie criteria: 1) er is sprake van een in of bij de wet genoemd belang, 2) er is geen alternatief, 3) doet geen afbreuk aan de gunstige staat van in standhouding van de soort. Aan alle drie de criteria moet worden voldaan. Deze vormen gezamenlijk de zgn. uitgebreide toets.

Voor soorten waarvoor een vrijstelling bestaat, blijft onverkort de *zorgplicht* van kracht, d.w.z. handelingen waarbij vermoed kan worden dat er nadelige gevolgen voor planten of dieren mee kunnen worden veroorzaakt, dienen zoveel mogelijk te worden nagelaten of te worden beperkt.

Vogels zijn niet in één van deze tabellen opgenomen en worden in de nieuwe opzet van de Flora- en faunawet apart behandeld. Alle vogels zijn gelijk beschermd. Werkzaamheden of gebruik van ruimte waarbij vogels worden gedood of verontrust, of waardoor hun nesten of vaste rust- of verblijfplaatsen worden verstoord, zijn verboden. In de praktijk betekent dit dat met name het broedseizoen ontzien dient te worden aangezien juist in deze periode sprake zal zijn van verontrusting, doden of verstoren van nesten of vaste rust- of verblijfplaatsen. Als de werkzaamheden buiten het broedseizoen plaats vinden zal in het algemeen niet snel een ontheffing nodig zijn, tenzij vaste verblijfplaatsen in het geding zijn die jaarrond gebruikt worden (spechten, uilen etc.).

Wanneer er beschermde soorten in een gebied zijn aangetroffen, zal men moeten onderzoeken wat voor effecten de voorgenomen handelingen/acties hebben op de aanwezige soorten en biotopen (effectenstudie). Als uit de effectenstudie blijkt dat er handelingen gaan plaatsvinden die nadelige gevolgen hebben op de aanwezige beschermde soorten, is een aanvraag ontheffing ex artikel 75 van de Flora- en Faunawet aan de orde bij de Dienst Regelingen van LNV. Daarbij zal in beeld moeten worden gebracht hoe de voorgenomen werkzaamheden zodanig worden aangepast dat dergelijke gevolgen niet of in mindere mate zullen optreden.

2.2 Gebiedsbescherming

2.2.1 Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet kent twee soorten gebieden, te weten Beschermde natuurmonumenten en Natura 2000-gebieden. Onderhavig perceel valt slechts in laatstgenoemde categorie en wel binnen het Natura 2000-gebied Veluwe.

Artikel 19d, lid 1 van de Nb-wet schrijft het volgende voor:

Natuurbeschermingswet artikel 19d, lid 1

Het is verboden zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen, van gedeputeerde staten of, ten aanzien van projecten of andere handelingen als bedoeld in het derde lid, van Onze Minister, projecten of andere handelingen te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, aangewezen gebied of een gebied waarvan de aanwijzing als zodanig in overweging is genomen als bedoeld in artikel 12, derde lid, kunnen verslechteren of een verstoring effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Artikel 19f, lid 1 schrijft het volgende voor:

Natuurbeschermingswet artikel 19f, lid 1

Voor nieuwe projecten of andere handelingen waarover gedeputeerde staten een besluit op een aanvraag voor een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, nemen, en die niet direct verband houden met of nodig zijn voor het beheer van een op grond van artikel 10a, eerste lid, of het gebied waarvan de aanwijzing als zodanig in overweging is genomen als bedoeld in artikel 12, derde lid, maar die afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of handelingen significante gevolgen kunnen hebben voor het desbetreffende gebied, maakt de initiatiefnemer alvorens gedeputeerde staten een besluit nemen, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstelling van dat gebied.

In concreto betekent dit dat een project waarvan negatieve effecten worden verwacht, maar waarvan is uitgesloten dat deze effecten significante gevolgen kunnen hebben voor het gebied, volstaan kan worden met een toets van verslechtering en verstoring van de kwaliteit van het gebied (artikel 19d, lid 1).

Indien significante negatieve effecten uit te sluiten zijn, maar mogelijk wel effecten optreden kan worden volstaan met een onderzoek naar niet-significante effecten en een vergunningsaanvraag via de verslechtering- en verstoringstoets. Bij deze toets wordt nagegaan of activiteiten een kans met zich meebrengen op verslechtering van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten, dan wel dat deze een verstoring effect hebben op soorten. Bij de aanvraag brengt de initiatiefnemer gedetailleerd in kaart wat de effecten kunnen zijn van de activiteit op de natuurwaarde in het gebied en welke verzachtende maatregelen hij van plan is te nemen. Het bevoegd gezag geeft een vergunning af als de verslechtering of verstoring in het licht van de instandhoudingsdoelen aanvaardbaar is.

Definitie verstoring en verslechtering

Om een verslechtering- en verstoringstoets te kunnen uitvoeren is het allereerst van belang een eenduidige definitie van verstoring en verslechtering te hebben. In de Handreiking Natuurbeschermingswet (LNV 2005) worden beide begrippen uitgewerkt.

Verstoring

In tegenstelling tot kwaliteitsverslechtering heeft verstoring geen directe invloed op de fysische kenmerken van een gebied; een verstoring betreft soorten en is vaak in de tijd beperkt (lawaai, lichtbronnen, enz). Belangrijke parameters zijn derhalve: intensiteit, de duur en de frequentie van verstoring. Verstoring van een soort in een gebied treedt op wanneer uit de populatiedynamische gegevens betreffende die soort in dat gebied blijkt dat de soort het gevaar loopt niet langer een levensvatbare component van de natuurlijke habitat te zullen blijven.

Verslechtering

Onder 'verslechtering' wordt de fysische aantasting van een habitat verstaan. Hiervan is sprake als in een bepaald gebied van deze habitat, de oppervlakte afneemt of wanneer het met de specifieke structuur en functies die voor de instandhouding van de habitat op lange termijn noodzakelijk zijn, dan wel met de staat van instandhouding met de met deze habitat geassocieerde typische soorten, in dalende lijn gaat in vergelijking tot de instandhoudings doelstellingen.

2.2 Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

De EHS heeft als doel een samenhangend systeem van natuurgebieden van een goede kwaliteit te vormen. Om dit doel te kunnen bereiken geldt er voor de gehele EHS een planologische basisbescherming conform de Nota Ruimte. Dit houdt in dat in deze gebieden in principe geen ruimtelijke ingrepen mogen plaatsvinden die de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied aantasten. Het gaat om nieuwe ingrepen die nog niet planologisch zijn afgewogen en vastgelegd in streek- en bestemmingsplannen. Volgens het 'nee, tenzij'-principe staat de overheid dergelijke ingrepen alleen toe als de initiatiefnemer kan aantonen dat sprake is van redenen van groot openbaar belang. Bovendien moet de initiatiefnemer onderbouwen dat de ingreep redelijkerwijs niet elders of op een andere wijze kan worden gerealiseerd (ontbreken van reële alternatieven). Mocht de ingreep toch worden toegestaan, dan is het compensatiebeginsel aan de orde.

Er dient getoetst te worden op significant negatief effecten op wezenlijke (actuele en potentiële) kenmerken en waarden, zoals natuurdoelen en -kwaliteit, geomorfologische en aardkundige waarden en processen, de waterhuishouding, de kwaliteit van bodem, water en lucht, rust, stilte, donkerte en openheid, de landschapsstructuur en de belevingswaarde. Indien significante effecten te verwachten zijn kan doorgang mogelijk plaatsvinden voor individuele ingrepen als er sprake is van een groot openbaar belang én er geen alternatieven voorhanden zijn. Als dit niet aangetoond kan worden is er bij individuele kleinschalige ingrepen nog de mogelijkheid tot het aanvragen van een herbevestiging om andere dan ecologische redenen. Vooroverleg met de provincie is dan raadzaam.

De instandhoudingsdoelen zijn beschreven in het Streekplan 2005 en de Streekplanuitwerking.

Als door een ingreep natuur verloren gaat, moet deze met behulp van een compensatieplan elders worden gecompenseerd. Het verlies aan areaal EHS dient namelijk altijd gecompenseerd te worden conform de provinciale regels. Voor compensatie plaats vindt dient eerst mitigatie plaats te vinden. Mitigatie is het treffen van maatregelen die negatieve effecten reduceren of wegnemen.

Het Provinciale Streekplan (2005) zegt: het totale oppervlak aan natuur en bos in de provincie mag niet verminderen. Dus waar iets verdwijnt, zal dat op een andere plaats vervangen moeten worden. Naast compensatie geldt er tevens een kwaliteitstoeslag.

De gemeente moet, wanneer er sprake is van een vorm van compensatie, tegelijkertijd met het ontwerp-bestemmingsplan over de oude locatie ook een ontwerp-bestemmingsplan voor de compensatie van bos of natuur, inclusief de kwaliteitstoeslag, indienen.

De provincie toetst de plannen aan de richtlijnen en de Boswet.

2.3 Boswet

De Boswet is het belangrijkste instrument om het toch al schaarse areaal bos in Nederland in stand te houden. In de huidige opzet dateert de wet uit 1961. De wet heeft nog niets aan betekenis ingeboet. Door verstedelijking en verdere intensivering van het cultuurlandschap is de druk op het bos nog steeds erg groot. Tegelijkertijd neemt het belang van bos voor onze maatschappij alleen maar toe.

Het meeste bos - ook in Gelderland - is in het verleden aangelegd voor de houtproductie. Tot eind jaren 80 werd overwegend beheerd volgens het kaalkapsysteem: zaaien of planten in gelijkjarige monocultures die na een omloop van circa zestig jaar tegelijk werden geoogst. De Boswet en de bossubsidies sloten hier direct op aan.

Wanneer is de Boswet van toepassing?

- De Boswet is van toepassing op alle bossen en houtopstanden buiten de 'bebouwde kom Boswet' met een oppervlakte groter dan 1.000 m² en rijbeplantingen van meer dan 20 stuks bomen. De begrenzing 'bebouwde kom Boswet' wordt door de gemeente vastgesteld, maar hoeft niet samen te vallen met de bebouwde kom in het kader van de wegenverkeerswet.

- Struikbeplanting groter dan 1.000 m² valt onder de Boswet, met uitzondering van eenrijige geschoren meidoornheggen die als zodanig zijn aangelegd en beheerd. Spontane bosopslag langs sloten, op natuurterreinen en op braakliggende terreinen valt onder de Boswet zodra er sprake is van een bedekkingspercentage van 60% en de opslag vijf jaar of ouder is.

- De Boswet is echter niet van toepassing op volgende beplantingen:

- Erven en tuinen
- Windschermen langs boomgaarden
- Eenrijige beplanting van populier of wilg op of langs landbouwgronden
- Italiaanse populier, linde, paardekastanje en treurwilg
- Vruchtbomen
- Kerstsparen
- Kweekgoed

- Meldingsplicht

Voor het kappen van bos of bomen die onder de Boswet vallen, geldt op basis van de Boswet een meldingsplicht. Deze melding moet u minimaal één maand en maximaal één jaar voor de kapwerkzaamheden doen aan Dienst Regelingen middels een daarvoor bestemd formulier.

Bij elke melding wordt beoordeeld of de voorgenomen velling uit oogpunt van natuur en landschapsschoon aanvaardbaar is. Op basis hiervan kan in uitzonderlijke gevallen een kapverbod overwogen worden. Wanneer er geen bezwaar is om bos te kappen verplicht de Boswet om de grond waarop het bos heeft gestaan binnen 3 jaar opnieuw in te planten.

Als bos moet wijken voor bouwwerken (huizen, wegen, parkeerplaatsen, etc.) die zijn goedgekeurd in een bestemmingsplan, dan hoeft daarvoor geen kapmelding te worden gedaan. Dit geldt nadrukkelijk alleen voor de grond die nodig is om het bouwwerk te realiseren. Als bos moet wijken voor een werk overeenkomstig een goedgekeurd bestemmingsplan treedt de provinciale '*Richtlijn compensatie natuur en bos*' in werking. Voor dunningen en het periodiek afzetten van griend of hakhout geldt geen meldingsplicht.

- Herplantplicht

De Boswet verplicht om de grond waarop het bos heeft gestaan binnen 3 jaar opnieuw in te planten. Het is ook mogelijk om te verzoeken voor herplanting door natuurlijke verjonging. Waar natuurlijke verjonging niet mogelijk of te verwachten is, bijvoorbeeld bij lintbeplantingen minder dan 30 meter breed, moet gepland worden met soorten die aansluiten bij de groeiplaats.

Natuurlijke verjonging slaagt meestal niet binnen drie jaar na de velling. U kunt daarom een verzoek tot uitstel van de termijn aanvragen als u gebruik wilt maken van natuurlijke verjonging en dit redelijkerwijs ook mogelijk is (geen boomweides, smalle singels, zeer dichte grasmat, etc.).

- Compensatie natuur en bos

Gelderland is een provincie met veel bos en natuur. In Gelderland wordt het ook steeds drukker. Als er ruimte nodig is voor een bepaalde ontwikkeling, betekent dat vaak dat er iets anders moet wijken. Is dat bos of een deel van een natuurgebied, dan moet dat op een andere plaats vervangen worden.

In de Richtlijn compensatie natuur en bos (1998) van de provincie Gelderland is het beleid nader uitgewerkt. Als de plek waar nu een bos- of natuurgebied ligt, nodig is voor andere functies betekent dit dat wat verdwijnt weer moet worden hersteld. Dat kan bijvoorbeeld door in de buurt nieuw bos aan te planten, nieuwe natuur aan te leggen of bestaande natuurwaarden te verbeteren.

- Kwaliteitstoeslag

De initiatiefnemer moet zorg dragen dat compensatie ook daadwerkelijk plaatsvindt. De provincie Gelderland vindt dat daarnaast ook een kwaliteitstoeslag moet plaats hebben. De kwaliteitstoeslag moet ook in fysieke zin plaatsvinden. Het principe van compensatie is dat bos moet worden vervangen door bos en natuur door natuur. Uitzonderingen hierop zijn mogelijk. Het gaat dan om het vervangen van bos door natuur.

- Procedure

De gemeente moet, wanneer er sprake is van een vorm van compensatie, tegelijkertijd met het ontwerp-bestemmingsplan voor de te wijzigen locatie ook het plan voor de compensatie van bos of natuur, inclusief de kwaliteitstoeslag in het bestemmingsplan meenemen. Gezien de nauwe relatie met de Boswet moet bij boscompensatie ook afstemming met deze wet plaatsvinden. De provincie toetst de plannen aan de richtlijnen en de Boswet.

Het terrein aan de Meervelderweg 26 ligt buiten de bebouwde kom en voldoet aan de criteria van de Boswet en compensatie bos-bos. Pleksgewijs kan bovendien een extra kwaliteitsslag worden gehaald door compensatie bos-natuur.

3 Consequenties voor het plangebied

3.1 Flora- en faunawet

De Flora- en faunawet is altijd van toepassing bij ruimtelijke ingrepen. Beoordeeld moet worden of er significante effecten te verwachten zijn op individuen, populaties of vaste verblijfplaatsen van in de wet genoemde soorten.

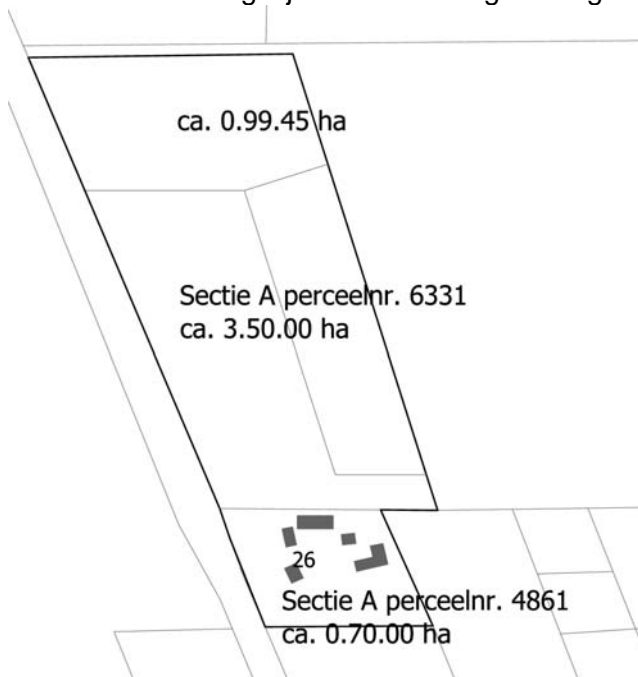
Een onderzoek naar mogelijke problemen met deze wet begint gewoonlijk met een zogenaamde quickscan. In een quickscan Flora- en Faunawet wordt aan de hand van een veldbezoek, aanwezige soorten en habitats en vergelijking met bestaande kennis van de regionale verspreiding van planten en dieren een inschatting gemaakt van mogelijke significante effecten op beschermde plant- en diersoorten.

Ten behoeve van een goed inzicht in de plaatselijke situatie is op 25 september 2008 een veldbezoek gebracht aan het terrein. Er is gekeken naar planten en dieren, i.h.b. individuen, nesten en verblijfplaatsen van vogels en zoogdieren, amfibieën en reptielen en mogelijke voortplantingsplaatsen zoals poelen.

De aangetroffen situatie is als volgt te omschrijven:

Het woonerf (Sectie A perceel 4861) is een gebied van ongeveer 70 are met daarop een landhuis, een open kapschuur, een schuur met hobbykamer en werkplaats, een paardenstalling met 5 boxen en aangebouwde serre, een gastenverblijf en een kippenhok. Het is een bosperceel met hoge bomen aan de buitenzijde, en meer open ruimten naar het huis toe. Aan het landhuis grenzen 2 vijvers. De tuinaanleg is beperkt.

Het bosperceel (Sectie A perceel 6331) is een kavel van ongeveer 3,5 ha gelegen ten noorden van het woonerf en is opgebouwd uit enkele zones. De oostelijke circa 40% bestaat uit louter circa dertig jaar oude grove dennen met als ondergroei slechts plaatselijk wat gras. Allen de toppen zijn groen en daaronder dus slechts kale stammen. Deze dennenakker is ook doorsneden door een breed pad over de gehele lengte. In het noorden en westen (daar reeds deels weggehaald) staat struweel van Amerikaanse vogelkers. Centraal staan enkele vrijstaande bomen en boompjes met een grazige ondergroei. Het zuidwestelijke deel is grotendeels open met een grazige vegetatie en wordt beweid. Er staan slechts enkele bomen en een aantal enkele centimeters dikke boompjes aan boompalen (tamme kastanje, eik, linde etc.). De zuidrand tegen het woonperceel aan is iets verhoogd en blijkt puin te bevatten en is mogelijk een oude weg richting de akker ten oosten van het bosperceel.

Oppervlakten en perceelnummering

Ontwikkelingen op het woonerf van perceelnummer 4861:

Deze ontwikkelingen hebben betrekking op de privé-woning en verschillende bijgebouwen en opstallen en geven de gewenste ontwikkelingen voor de bebouwing en houtopstanden.

Voorop staat dat het woongedeelte met bestaande bijgebouwen en andere opstallen zijn primaire gebruiksfunctie behouden.

Onderstaand wordt het bestaande en toekomstige gebruik van de bestaande bebouwing nader beschreven,

1/ Het woonerf en het landhuis blijft zijn primaire privé-woonfunctie behouden. Voor het landhuis bestaan geen verbouw, aanbouw of herbouw plannen. De twee aan het landhuis grenzende vijvers worden behouden. De vijvers worden op normale wijze onderhouden. Een keer in de vijf jaar wordt groot onderhoud gepleegd door verwijdering van bladafval en modder van de bodem, e.d. De tuin is eenvoudig van opzet en matig onderhouden. De structuur en zal in de loop van de tijd meer het karakter van een sobere bostuin krijgen. De directe omgeving rond het landhuis is en blijft vooral het woongebied van de opdrachtgevers. Door het bestaande gebruik te continueren zal dit geen nadelige effecten hebben op de natuur.

2/ Het bestaande gastenverblijf zal eveneens zijn huidige vorm en gebruik behouden. Deze wordt ingepast in het zorgconcept 'Landbouw en Zorg' en biedt opvangmogelijkheden voor identiek gebruik als verblijf- en overnachtingsruimte voor de begeleiding en/of personen met een verstandelijke- en/of lichamelijke beperking.

3/ De open kapschuur wordt gebruikt voor het doel waarvoor hij is gebouwd, namelijk opslag van materieel en machines. De bouwkundige staat en de constructie van de kapschuur zijn goed te noemen. De vorm zal worden behouden. Reparaties of vervangen van bouwkundige materialen hebben geen consequenties of effecten op de natuur.

4/ De schuur met hobbykamer wordt ook voor dat doel gebruikt. Bouwkundig zullen op korte termijn enige aanpassingen nodig zijn, zoals een betere isolatie of verwarming en een interne herindeling. Deze aanpassingen zijn nodig voor het gebruikt als sociale- en ontmoetingsruimte: koffie, thee en lunch van de aanwezigen, therapeutische activiteiten, creatieve en spelactiviteiten.

Het is onmogelijk te voorspellen of ingrijpende aanpassingen in de tijd nodig zijn. Deze zullen dan van bouwkundige aard zijn en plaats vinden binnen het bestaande ruimtelijke kader. Een grote aanpassing zal mogelijk de privacy van het woongebied kunnen aantasten en dat is niet de bedoeling. Om de privacy te waarborgen zal dit gebouw op termijn anders kunnen worden georiënteerd, ondermeer naar de te realiseren buitenbak.

De aanpassing van deze ruimte en het geplande gebruik zullen geen significant effect hebben op de natuur.

5/ Paardenstal met vijf boxen en aangebouwde serre. Op dit moment bestaat de mogelijkheid om 4 paarden en in één box 2 pony's onder te brengen. Voorshands wordt uitbreiding van deze capaciteit niet voorzien. Bouwkundig betreft het prefabboxen, die op eenvoudige wijze zijn te demonteren indien in de toekomst toch wijzigingen noodzakelijk blijken te zijn. Uitbreiding met enkele boxen is mogelijk op de open ruimte naast de bestaande stal.

De tegen de paardenstallen aangebrachte serre of gevelkas kan eventueel worden gebruikt voor opkweek van plantmateriaal of biedt in de winter onderdak aan kuisplanten.

Voor de serre-gevelkas en het geplande gebruik bestaan momenteel geen plannen voor wijzigingen, o.i De staat van de serre-gevelkas is echter van dien aard dat op termijn vervanging nodig lijkt. De sterke schaduwwerking die het gevolg is van de vele hoge bomen op deze locatie maakt deze plaats echter minder geschikt voor herbouw. Gedacht wordt de kas op een open plaats in de nabijheid van de kweekplaats voor het opkweken van eigen plantgoed te plaatsen. De locatie hiervoor ligt nog niet vast. Het gaat daarbij echter om een kleine kasruimte van ca. 20 m².

De aanwezigheid van de kas en het gebruik hebben in de huidige situatie geen nadelige effecten op de natuur. De impact van verplaatsing kan, gezien de kleine oppervlakte als relatief zeer laag gezien worden.

6/ Kippenhok. Het kippenhok voldoet aan zijn huidige functie en gebruik. Ook daarvoor bestaan thans geen plannen van bouwkundige aard.
De aanwezigheid van het kippenhok blijkt geen effecten te hebben op de natuur.

Toekomstige wijzigingen van de bebouwing op het huidige woonperceel hebben betrekking op de bebouwing zelf en niet op de omgeving. Een kleine aanpassing of wijziging zal geen invloed hebben op de effecten van de aanwezige natuur.

Locatie

Foto: Het zuidwestelijke deel van het bosperceel

Voor het kilometerhok 181/471 geeft het Natuurloket drie zoogdiersoorten van de Habitatrictlijn (vleermuizen), slechts één vogelsoort (tevens rode lijstsoort, groep slecht onderzocht) en één 'overige ongewervelde' genoemd in de Habitatrictlijn. Deze bij laatste soort gaat het waarschijnlijk om het Vliegend hert.

Op waarneming.nl, een andere bron van gedetailleerde verspreidingsgegevens geeft geen resultaten voor kilometerhok 181/471, maar voor het ten zuiden ervan gelegen kilometerhok zijn drie reptielen bekend, te weten Zandhagedis, Levendbarende hagedis en Ringslang uit 2005. Binnen dat kilometerhok zijn ook geschikte habitats voor reptielen aanwezig.

Gezien de huidige situatie (aanwezig habitat en soorten, huidig gebruik) kan geconcludeerd worden dat er zich op het ogenblik op het terrein geen beschermde plantensoorten bevinden en deze ook niet op andere momenten te verwachten zijn. Op grond van de regionale verspreiding en aanwezig geschikt habitat zijn er beschermde diersoorten te verwachten, waaronder amfibieën, vogels en zoogdieren. Gedacht wordt aan landbiotoop van algemene amfibieën als Gewone pad en Bruine kikker, enkele algemene soorten broedvogels, 'muizen' (Bosmuis, Veldmuis, Aardmuis, Rosse woelmuis, spitsmuizen), Egel, marterachtigen, Vos en vleermuizen. De impact van de voorgenomen ingreep kan als relatief laag gezien worden. Voor de meeste soorten zullen de effecten van voorgenomen ingrepen nihil zijn en bestaat tevens een vrijstelling voor ruimtelijke ingrepen. Hierna volgt een uiteenzetting over mogelijk resterende problemen.

Vogels

De huidige biotoopkenmerken, zoals het voorkomen van struiken en bomen doen vermoeden dat er op zijn minst enkele algemene vogels zullen broeden. Er zijn geen vogelsoorten aangetroffen die jaarrond vaste verblijfplaatsen gebruiken.

Vogels behoren tot de zgn. categorie 2-soorten, d.w.z. dat er geen vrijstelling bestaat. Verstoring van bijvoorbeeld nesten is daardoor verboden. Door de ingreep te starten buiten de voortplantingstijd voor vogels (hiervoor wordt over het algemeen ongeveer 15 maart-15 juli aangehouden) kan een conflict met de Flora- en faunawet worden voorkomen. Indien de start gepland wordt binnen de voortplantingsperiode kan een onderzoek naar broedvogels door een onafhankelijk, ter zake deskundig persoon of bureau vaststellen of er zich broedvogels bevinden. Bij afwezigheid is er geen beletsel de ingreep te starten.

Vliegend hert

Het Vliegend hert is een zeer grote keversoort met een zeer geringe verspreiding in Nederland. De streek ten westen van Apeldoorn staat bekend om zijn populatie Vliegende herten. De adulte dieren houden zich vaak op bij kwijnende eiken en de larven groeien op in dood eikenhout. Hiervan is geen sprake binnen het terrein.

Boommarter

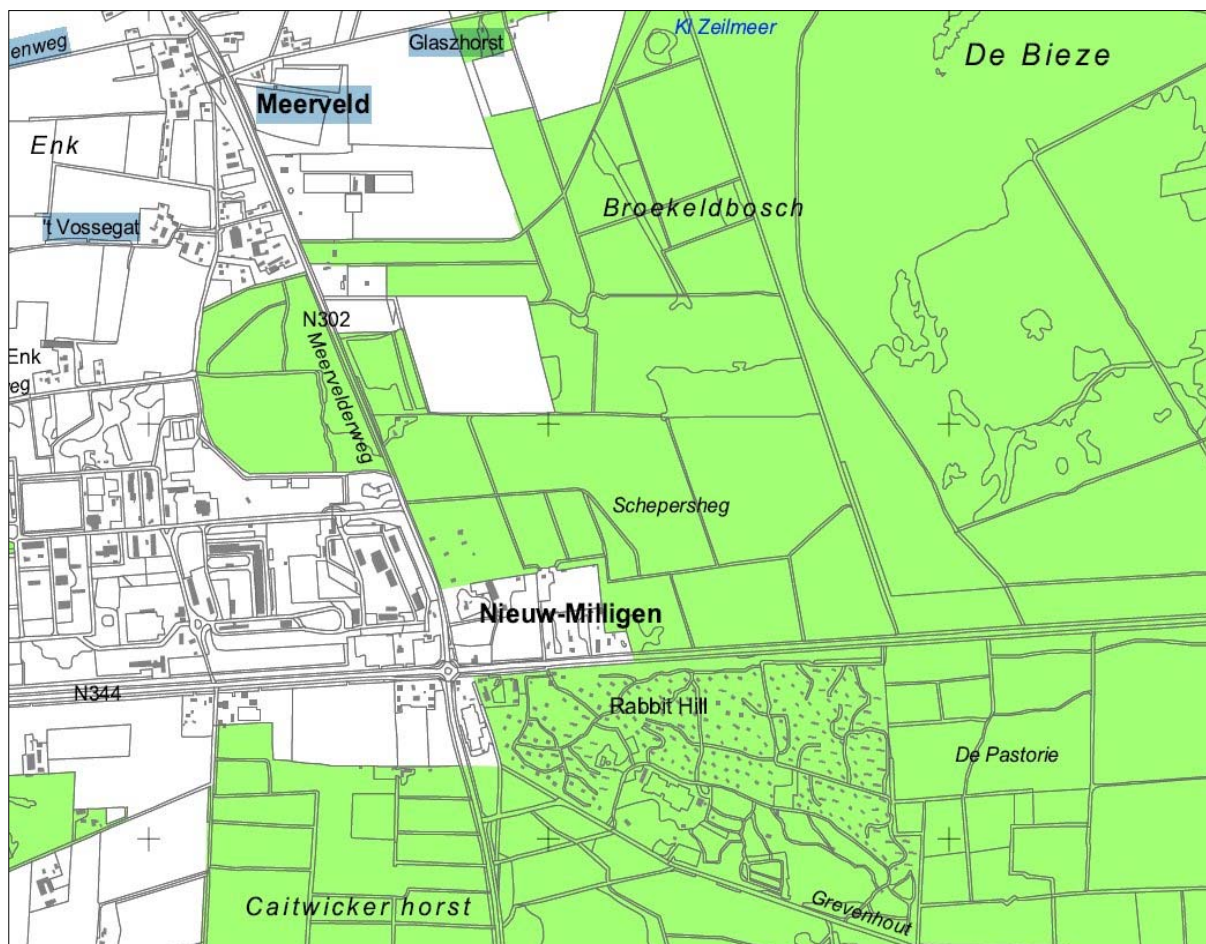
Het belang van het terrein voor de in de omgeving voorkomende Boommarter (o.a. twee verkeersslachtoffers op 3 kilometer afstand op 25 augustus 2008, pers. obs.) zal nihil zijn. Verblijfplaatsen zoals boomholtes kunnen geheel uitgesloten worden.

Vleermuizen

Vleermuizen behoren alle tot de zgn categorie 3-soorten en zijn strikt beschermd. Naast het doden van individuen zijn ook belangrijke verblijfplaatsen beschermd, zoals dagverblijfplaatsen (bv. kraamkolonies), winterverblijfplaatsen, paarplaatsen en belangrijke foerageergebieden en vliegroutes. Ongetwijfeld zullen er op het terrein vleermuizen voorkomen. De inschatting is dat zich dat binnen het bosperceel beperkt tot foerageren. De mate van importantie van dit gebied voor foeragerende vleermuizen is zonder onderzoek niet bekend, maar wordt, gezien ruim voorhanden zijnde gelijkwaardige structuren, als laag ingeschat. Verblijfplaatsen worden niet verwacht.

3.2 Natuurbeschermingswet 1998

De woon- en bospercelen van Meervelderweg 26 blijken binnen het Natura 2000-gebied 'Veluwe' te vallen, de weide in het noorden niet (zie kaartje).

Natura 2000-gebied (groen).

Allereerst moet vastgesteld worden of effecten te verwachten zijn en zo ja of deze significant of niet zullen zijn. Hieruit volgt of een vergunning aangevraagd dient te worden en zo ja via een passende beoordeling of een verslechterings- en verstoringstoets.

Natura 2000-gebied 'Veluwe' kwalificeert zich voor de volgende habitats en soorten zijn:

- Stuifzandheiden met struikheide
- Binnenlandse kraaiheidebegroeiingen
- Zandverstuivingen
- Zwakgebufferde en zure vennen
- Beken en rivieren met waterplanten
- Droge en vochtige heiden
- Jeneverbesstruwelen
- Heischrale graslanden
- Blauwgraslanden

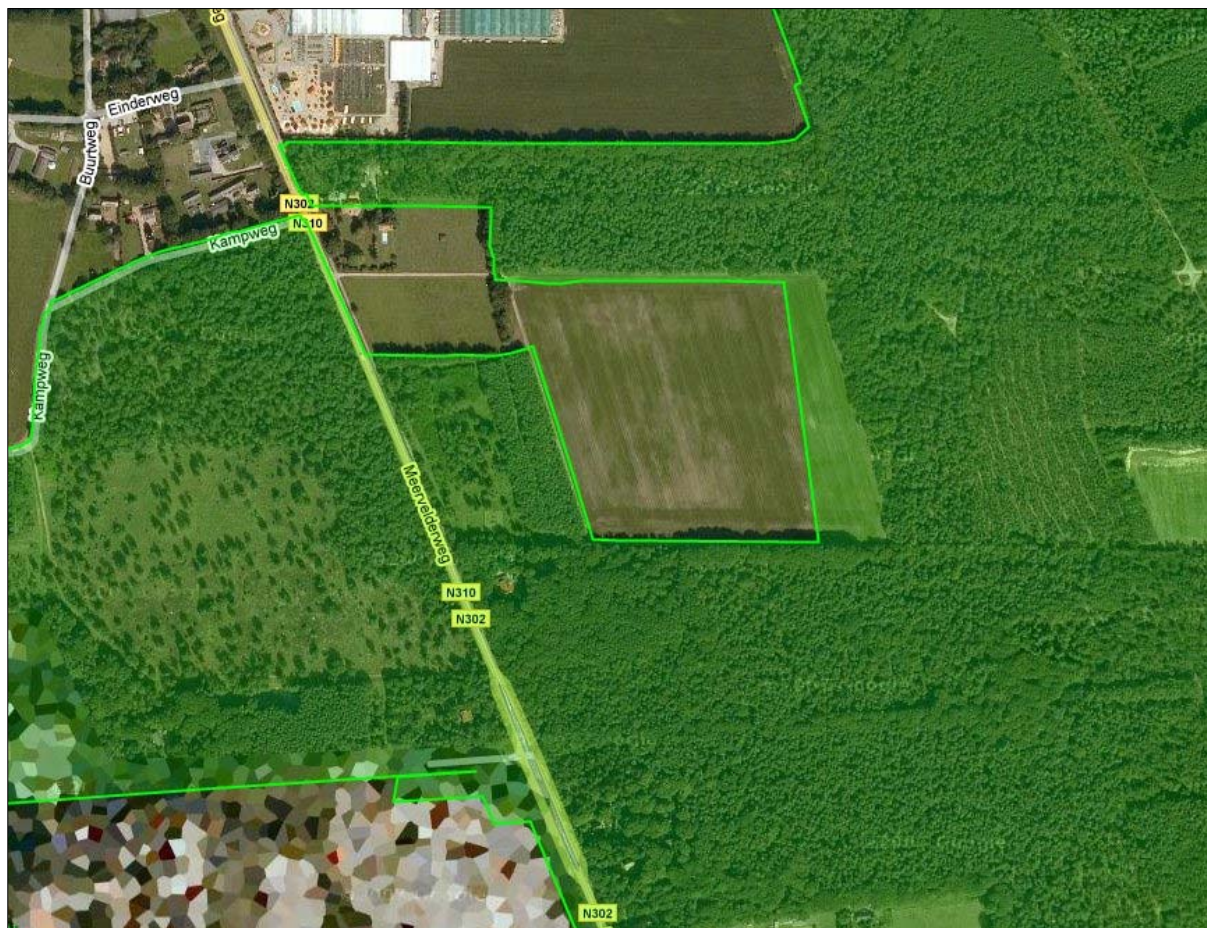
- Actieve hoogvenen
- Pioniervegetaties met snavelbiezen
- Beuken-eikenbossen met hulst
- Eiken-haagbeukenbossen
- Oude eikenbossen
- Vochtige alluviale bossen

- Drijvende waterweegbree
- Beekprik
- Gevlekte witsnuitlibel
- Kamsalamander
- Meervleermuis
- Rivierdonderpad
- Vliegend hert
- Boomleeuwerik
- Draaihals
- Duinpieper
- Grauwe klauwier
- IJsvogel
- Nachtzwaluw
- Roodborsttapuit
- Tapuit
- Wespendif
- Zwarte specht

Op 25 september 2008 hebben landschapsarchitect bnt Jaap Poortvliet (Bureau Poortvliet & Partners) en bioloog drs. John Mulder (Ecologisch Adviesbureau Mulder) een veldbezoek afgelegd om de situatie ter plekke te beoordelen. Geconcludeerd werd dat geen van de kwalificerende habitats aanwezig zijn op of in de directe omgeving van het terrein en dat voor de kwalificerende soorten de aanwezigheid binnen het plangebied of directe omgeving op grond van hun ecologische behoeften uitgesloten kan worden. Er worden dan ook in het geheel geen effecten zoals doden of beschadigen van individuen, oppervlakteverlies, versnippering, verontreiniging, verdroging, geluids-, licht-, trillingshinder, optische verstoring of mechanische effecten op genoemde habitats en soorten verwacht door de geplande ingreep. Er is geen sprake van aantasting van voor dit gebied kwalificerende habitats en soorten. Een passende beoordeling of verslechterings- of verstoringstoets kan achterwege blijven. Een overleg met het bevoegd gezag (provincie) is echter raadzaam.

3.3 Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

Het Natura 2000-gebied 'Veluwe' vormt een onderdeel van de EHS. Zodoende vallen de woon- en bospercelen tevens binnen de Ecologische hoofdstructuur, de weide in het noorden niet (zie kaartje).

Oppervlak en grenzen van de Ecologische hoofdstructuur (groen).

Getoetst dient te worden op effecten op wezenlijke (actuele en potentiële) kenmerken en waarden, zoals natuurdoelen en -kwaliteit, geomorfologische en aardkundige waarden en processen, de waterhuishouding, de kwaliteit van bodem, water en lucht, rust, stilte, donkerte en openheid, de landschapsstructuur en de belevingswaarde.

De streekplanuitwerking noemt vele kenmerken en bijzondere waarden voor het gebied Veluwe. Deze zijn in het plangebied hier ver te zoeken. In de praktijk blijkt de beoogde locatie voor de paardenbak een als weidegrond in gebruik zijnde verwaarloosde groentetuin met recente aanplant in de vorm van een tiental dunne boompjes met boompalen. De relatief kleine ingreep kan dan ook geen significant negatief effect hebben op de wezenlijke kenmerken en waarden.

3.4 Boswet van toepassing

In paragraaf 2.3 (wetgeving) is de werking van de Boswet nader omschreven.

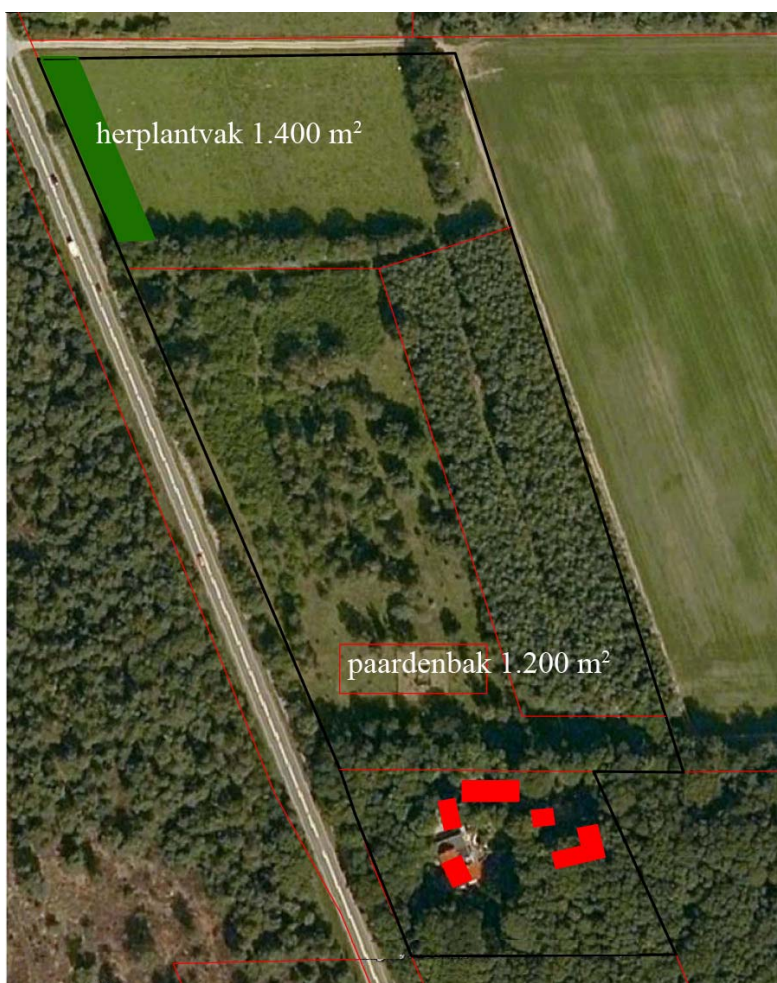
Voor de aanleg van de paardenbak zullen slechts enkele weinig waardevolle houtopstanden moeten worden gerooid. Het kappen van de enkele dunne boompjes en opheffen van de verwaarloosde groentetuin is een relatief geringe ingreep en zal dan ook geen significant negatief effect hebben op de in de streekplanuitwerking beschreven kenmerken en bijzondere waarden voor het terrein en directe omgeving. De enkele weinig waardevolle boompjes vallen echter wel onder de werking van de Boswet. Doordat in het vigerende bestemmingsplan het terrein is aangemerkt als bos, zal boscompensatie in de omgeving moeten plaatsvinden.

Een kwaliteitsslag wordt op het terrein zelf gevonden door een verschraling van de bodem om te komen tot een heide/heischraal grasland. Een en ander kan worden vastgelegd in een te maken beheerplan voor het terrein.

Compensatie van de oppervlakte bebossing op de te maken paardenbak met een afmeting van 20.00 X 60.00 m kan op eigen terrein plaatsvinden.

De bak heeft een oppervlakte 1.200 m². De provinciale 'Richtlijn compensatie natuur en bos' van de provincie Gelderland schrijft een compensatie voor van 120% herplant.

In dit geval dient een oppervlakte van 1.200 X 120% = 1.400 m². De provinciale brochure 'De Boswet in Gelderland, handreiking aan bouseigenaren en beheerders' (juni 2001) beschrijft een bosbouwkundige verantwoorde herplant (brochure, paragraaf 4, pagina 18 en 19), waarbij als richtlijn tweejarige bosplantsoen met een plantverband van maximaal 2.00 x 2.00 m moet worden aangehouden. Totaal zullen daarom op basis van de berekening conform de compensatie richtlijn 360 stuks tweejarig bosplantsoen ter compensatie op het terrein worden terug teruggeplant.

locatie compensatie herplant

4. Conclusies

Onderhavig rapport kan beschouwd worden als een quickscan Flora- en faunawet. Geconcludeerd wordt dat problemen gerelateerd aan deze wet gering en overkomenlijk zijn. De meeste waarschijnlijk aanwezige diersoorten vallen onder de vrijstelling van de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) omtrent artikel 75 uit 2005. Voor de vogels dient rekening gehouden te worden met de broedtijd.

Om te voldoen aan de in deze wet aanwezige zorgplicht dienen handelingen waarbij vermoed kan worden dat er nadelige gevolgen voor planten of dieren mee kunnen worden veroorzaakt, zoveel mogelijk te worden nagelaten of te worden beperkt. Hierbij kan gedacht worden aan seizoen, tijdstip, volgorde van handelingen etc.

Tevens is in dit rapport onderzocht of problemen met de Natuurbeschermingswet te verwachten zijn. Geconcludeerd wordt dat er geen sprake is van aantasting van voor dit gebied kwalificerende habitats en soorten en dat een vergunningaanvraag niet nodig is.

Ook geconcludeerd wordt dat de geplande ingrepen geen significant effect hebben op wezenlijke kenmerken en waarden van de Ecologische Hoofdstructuur.

Gezien de wens om nabij het woonerf de paardenbak te realiseren en de huidige situatie (zie 3.1) kan als meest geschikte locatie voor de paardenbak het zuidwestelijk deel van het bosperceel ten noorden van de iets verhoogde en van puin voorziene bestaande oude weg aangewezen worden. Hiertoe dienen slechts enkele boompjes en de grazige vegetatie verwijderd te worden.

Paardenbak 20.00 x 60.00 m op de open plek in het bos ingepast

5. Aanbevelingen

De planontwikkeling voor het terrein moet nog worden opgestart, dat kan parallel met een planherziening voor het terrein. Deze fase biedt ruimte om een aantal aanbevelingen te doen die in de verdere uitwerking voor het terrein een leidraad kunnen vormen bij de planontwikkeling. Ook over de uitvoering van de aanbevelingen kunnen dan afspraken worden gemaakt. Er worden hieronder aanbevelingen gedaan, die in de planherziening kunnen worden ingepast.

Deze zijn in willekeurige volgorde:

- de dennen opstand in fasen omzetten in een houtopstand met duurzame houtsoorten, zoals zomereik en beuk. Door een pleksgewijze dunning wordt ruimte gemaakt voor verjonging om te komen tot een meer duurzaam en natuurlijk bosbeheer.
- een singelaanplant langs de Meervelderweg zal het gebied vanaf de provinciale weg een meer natuurlijke uitstraling geven. Te denken valt aan de aanplant van zomereik en beuk, met een ondergroei van besdragende struiken uit de omgeving: Krentenboompje, Vuilboom, Gewone vogelkers, Eenstijlige meidoorn, Hulst, Wilde lijsterbes.
- de open plek in het bos, welke aansluit op het versnipperde bosdeel met prunus opslag verder ontwikkeling tot een plek voor heischraal grasland of droge heide. Door verschraling en pleksgewijs afgraven van de bosbodem kan een interessant en wisselend bosbiotoop ontstaan.
- de prunus opslag geheel rooien en pleksgewijs in planten met loofhoutsoorten als zomereik en beuk.
- aanplant van een compensatiebos voor de nieuwe paardenbak en bij akte van vestiging overgedragen herplantplicht, in het kader van de boswet kan worden gerealiseerd op de open weide langs de bestaande bosrand en een brede bossingel langs de Meervelderweg. Te denken valt aan de aanplant van zomereik en beuk, met aan de randen een ondergroei van besdragende struiken uit de omgeving: Krentenboompje, Vuilboom, Gewone vogelkers, Eenstijlige meidoorn, Hulst, Wilde lijsterbes. Totaal zullen 360 stuks tweejarig bosplantsoen ter compensatie op het terrein worden terug teruggeplant.
- Het plantgoed voor de bovenvermelde aanplant kan op het terrein worden opgekweekt in eigen beheer in het kader van het op te zetten dagbestedingproject.